

er vist for kort Tid siden kommet en ny Vært paa Fredericia Banegaard; men hvad den tidligere Vært har budt Publikum, er under al Kritik; og navnlig i de sidste Maaneder, han var der, saa man paa Bordene Smørrebrød, som tilsyneladende var udmærket, men i Kvaliteten mere end fattigt. Det var fuldkommen Skueretter til højeste Priser, og jeg har hørt mange Mennesker samle sig i Ventesalene i Fredericia Banegaard og fordømme den Behandling, som blev budt dem, og som Statsbanernes Administration jo i første Række er ansvarlig for. Jeg mener, at Opgaven kan ikke være at faa store Kapitaler ind i Leje af Restaurationerne paa vore Banegaarde; hvis man forsøger det, bliver Resultatet jo kun, at Værterne fristes til at drive Rovdrift overfor Publikum; og det bør der sættes en Stopper for i disse Tider, hvor det er dyrt nok i Forvejen at leve. Jeg vil gerne foreslaa den højtærede Minister, at han for at faa Orden i dette Forhold til Gavn for Publikum vil indføre en Kontrol, en særlig Kontrol med Restaurationerne paa vore Færger og paa Banegaardene; det er ikke tilstrækkeligt, at man fra Statsbanedirektorens Side fastslaar Priserne eller sanktionerer Priskuranterne, thi det kan Værterne jo komme udenom ved at knibe paa Varerne og gøre dem daarligere; og det var navnlig det, den gamle Vært paa Fredericia Banegaard gjorde. Nej, der maa indføres Kontrol. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at ansætte en Mand — man kunde jo for Eksempel kalde ham Køkken-skriver! — der kunde færdes rundt omkring i Landet og passe paa, at Publikum virkelig behandles forsvarligt i disse Restauranter. Jeg vil derfor anmode den højtærede Trafikminister om en Forhandling angaaende denne Sag i Finansudvalget.

I sidste Samling klagede jeg ligeledes over den daarlige og utilstrækkelige Mad og i det hele de elendige Forhold ude paa Sølvgades Kaserne, og jeg har senere faaet Rigtigheden af mine Klager bekræftet. Den højtærede Minister lovede den Gang at undersøge Sagen, og jeg vil gerne bede den højtærede Forsvarsminister om at udtale sig herom og forelægge Folketinget mulig gennem Finansudvalget Resultatet af disse Undersøgelser. Med det samme jeg har Ordet, vil jeg gerne føje min Anmodning til dem, der allerede har lydt til Regeringen, om at tage med fast og rundelig Haand paa Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Tjenestemændenes Løn. For mig staar det som noget aldeles afgjort, at der i mangfoldige af disse Hjem under de nuværende Dyr-

tidsforhold lides Nød, og den maa der snarest mulig raades tilstrækkelig Bod paa, samtidig med, at vi træffer de i øvrigt nødvendige Dyrtdisforanstaltninger for den almindelige Befolkning. Jeg kan ikke se andet, end at det er paatrængende nødvendigt, at Statskassen ofrer det fornødne Beløb, selv om dette blev nok saa stort, for fuldt ud at raade Bod paa den Forskel, der er paa Pengens Værdi før og nu. I de allerfleste Tilfælde er Statens Tjenestemænd ikke i Stand til at forhøje deres Indtægt i disse vanskelige Tider, og det maa desuden huskes, at deres Arbejde i Regelen er blevet større, end det var tidligere, som Følge af, at f. Eks. Statsbanerne og tillige Told- og Telegrafvæsenet er i høj Grad overbebyrdede i Anledning af de ekstraordinære Forhold.

Til den højtærede Kirkeminister har jeg endvidere en Henstilling angaaende St. Knuds Kloster i Odense. Paa Finansloven er der sikret os en Bevilling paa 110,000 Kr. til Restaurering af denne historiske Bygning. Krigen har imidlertid medført, at Udgiften er steget med ikke mindre end ca. 70,000 Kr. Jeg vil henstille til den højtærede Kirkeminister og ogsaa den højtærede Finansminister at se velvilligt paa et Andragende om, at Staten deltager i denne Merudgift med Halvdelen, altsaa ca. 35,000 Kr. I den oprindelige Bevilling ligger der jo en Anerkendelse af, at Staten har Interesse i dette Restaureringsarbejde, og jeg synes, det vilde være rimeligt, om Staten ogsaa betalte en Del af den store Overskridelse, som har fundet Sted.

Endelig ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger om et Par maaske ekstraordinære Sager. Den første af disse er Hesten paa Kongens Nytorv. Hvem ejer denne Hest? Er det Kommunen eller Staten? Jeg har ikke kunnet faa dette Spørgsmaal klaret ved Henvendelse til Ministrene. Hvis Staten har nogen Indflydelse paa denne Hest, vil jeg gerne spørge, om det ikke var muligt at faa denne Hest fjernet fra denne offentlige Plads i Stedet for, at man nu maaske skal til at forgylde den, saaledes som det mærkeligt nok er foreslaaet af en ellers meget forstandig Mand, nemlig Havearkitekt Erstad-Jørgensen — han vil maaske have den forgyldt som Udtryk for vore Dages meget omtalte Guldstrøm! Det er jo noget nyt — man kunde have Grund til at sige med en af de Herrer nye Ministre, at man oplever dog immervæk noget nyt. Jeg ved ikke, om en Henstilling her fra Folketingets Talerstol har nogen Betydning i denne Sag, men hvis den skulde have det,